

буде вічно в пам'яті галицького народу.

Сей вчинок можна порівняти з героїзмом швейцарського Вільгельма Телла.

Ми соціалісти не стоїмо за окремі вбивства знаємо, що нарід може себе визволити масовим повстанням або рухом. І звичайно сей рух не примусить на себе чикати в Галичині. Чи панувати народові, чи дідичам?.. І ми певні, що так добре освідомлені хлони, як галицькі, вже не довго будуть терпіти аристокрацію.

І коли аристокрація не буде надалі випиратись—то повстанє в Галичині не минує. За одним Стинським повстануть тисячі і горе вам тоді, кровоніиці!

Чи Мирослава викликав по краю повне задоволенє в демократичних веретвах. Але царь і вся панька еволюць обурені. Вшехполаки показались.

Руські посли в парламенті заявили, що ПОТОЦКИЙ ЗАСЛУЖИВ КУЛЮ.

І ми галичане в Америці, чи русини, чи поляки, чи жиди, ми славимо Мирослава Стинського за німету за нас, бо Потоцький вигнав нас з рідного краю.

А до старого краю кличемо: „Народе! іди за приміром Мирослава, підволься на аристократію, вирви з її рук владу над Галичиною, стрями зробити з Австро—Угорщини демократичну республіку, стрями до соціалізму!”

ГОЛОС ФАРМАРИВ.
ПЛЕЙЗЕНТ—ГОМ МАН.

Читаючи нашу одиноку часопись „Ч. Н.” бачу всілякі надіслани про покритвеня народу. Отже хочу написати і про свою біду. Нас тут осіло, до 300 руских фармарів. Грунта, як і скрізь між нашими фармарами суть підлі. Мз фармаруємо вже від 11 років, декотрі менше; чиж ми млите, що ті, котрі осіли перш, то ліпше доробили ся. О ні! одна біда нас всіх, гнете і оден недостаток та злидні!

Чиж годен він доробитись, мислите? Хочби він і найбільше землі виробив, і найбільшу фамілію мав, то він не годен нічого доробитись, бо його так обрахували, щб' аму нічо не осталося з його праці.

Мусить фармар ціле літо працювати, коло фарми, а в осени збере, як зародить ся на тих камінях і корчах.

І мусить зараз везти до Ту-

Д. Вуд, обдирає тут чотири оселі: Тулин, Плейзент-Гом, Вінніпег-біч, і Комарно. Чиж мислите дістане, що за свою працю? Ні! Сей паук забирає збіжє, але грошей не дає. Каже забирати собі гоєподарскі знаряди, і так обрахує нещасного фармара що ще зстане ему винен. Вуд вірить, що фармар й другий рік мусить працювати. А поки винлачить, то ся машинерія цілком зіпсується.

Тож мусить знов купувати другу, бо одно цю земля камінна, а друге цю машинерія, так спеціально виробляє ся, аби тримати фармара в неволі, тільки, що гарно пофарбована.

Чому ж фармар не годен доробитись?

Відповідь легка. Наколиб, фармар хотів виробити більше землі, то мусить зужити більше машинерію. Отже виходить, що фармер тільки праці мусить більше стратити, а не дістане жадного хієна.

А наколи случить ся злий рік, то наші фармери на 160 акрах гинуть з голоду.

А перед таким лихолітєм як тепер, робітник незабезпечений так само і фармер. Тому цю капіталіст підчає такої кризи, тільки обдирає! Купує фармарську працю ні за що, каже, що тепер гроші дорогі. А з робітника знов дере, каже, що тепер мало витворюєть ся праці, тому она дорога. З сею бачимо, що капіталіст тримає палицю в своїх руках, і бе одним кінцем фармера, а другим робітника. Обдер фармера, до тано купив его працю, а робітника, що дорого ему продає.

Ось і примір! наш фармар Антін Вовчук, новіз спродати тисячу сніпків, подесять центів за сніпок. Д. Вуд, еказав, що Говермен купує, на виставу в Ленд-Офіси.

І довідався, що він, продає по 20 цент. за сніпок таки тут, це, шось мені не з розуміле для чога так богато, рядови сих сніпків, бо тоді він набрав шось до 50 кар. Добрий заробок! Чиж мислите дістав хто хоть цента?

Ні він, ще нас раз обдер, він казав брати вози і грабарки, хоч він і не потребував, але він его так умастив що той бідолаха щей завинив, \$10, бо віз коштував \$75, а грабарка \$35.

Тож мусить, ще і на другий рік працювати, щоб обробити та не знати, чи цю лишить ся і на другий рік бо наколиб, шось він уломив, то не годен дістати яку не-будь частину. Хйба мусить

купувати нову. Тому, що капіталісти запровадили монополі (приватну власність) на машини.

Отже вам ніхто не продаєть і не зробить такої частини. Але на сїм, ще злодійство не кінчить ся, що кожді три роки, змінюють енетему машин, се для чога?

Для того, щоб фармер не годен був, підобрати, яку будь частину, зі старої поломаної машини!

Глядіть же фармери! і заперечте наколи неправду пишу. Тож порозуміймо вже раз, що ми не годні нічого доробити ся, при теперішньому капіталістичному, устрою, бо поки они будуть нас обкрадати.

Ми працюємо, від сьвіту до смерку так, що сьвіта божого не бачим, а в тойчас капіталісти шидять та штурдують якби нас хитро обікрасти.

Тож пора нам стати ополішнене своїх інтересів, бо так довго будемо бідить, як довго будемо давати себе визискувати!

Міський робітник, піднявсь і бореться за визволеня!

Ми мусимо, подати одні другим, свої братські руки, і стати разом одні за всіх а всі за одного!

А знищимо приватну власність, передкотрою, ми ті, що все витворюємо забезпечені як муха на зиму, ми незабезпечені на завтрашний день. В нас сила! Напшою працею, витворюєть ся все те; що люди потребу-ють.

Ми фармери! що то таке слово фармер?

Се значить ся гоєподарь! То правда, що гоєподарі, маємо по 160 акрів землі, але проте хліба купуємо. Се нічога і жінки, і діти, ходять босі, та обдерті, чи може ми не працюємо а тільки спимо? Ні, ми, працюємо, більше ніж потреба, бо в зимі, з кортами, від ранку до пізнього вечера, а в літі—коло землі, сами жінки і діти.

Капіталісти, нас обдерають і в иний спосіб напр: всілякі річи, які нам потрібно, одіж, обув, і таке інше везуть до нас гниле, щоб скорійше нищилося аби фармар мусів купувати, друге, бо, вони воліють, щоб воно зогнило по складах, бо коли фармар сьвіже візьме то тогді не так скоро воно знищить ся. Тому дивіть ся, товариші фармарі та напишіть, чи правду пишу:

Робітники почали напрям сьпільного житя, тож берім ся і ми до роботи, скорше добро настане. Хоч капіталістичні наймити, охланни-

ки кричать, що наша надія вже розсілася як туман, і наша одинока часопись „Чер. Пр.” упала, та мені не дивно... На те гоєподар, неа тримає, щоб стеріг хати.

Але за скоро радустесь, бо, ми, самі робітники, отже для себе зможімó видавати, наколи ми, ваші річнемо залишать, то для кого ви будете видавати?

Тож тов. Він. Льок, ч. 2. не падайте духом, за вами вся провінція, встала, „Чер. Пр.” розбудив нарід від вікового сну, і тепер фармер, і робітник, побачили, котра газета, боронить їх інтереси.

Один до другого носить газету „Чер. Пр.” і каже! Вжйй сєй медицину, а зараз подужаєш! Прочитавши кличте: „Най жис Соціалістична Нартія! Проч з либералами, та консервативтами. О, горе, буде і нашим хруякам, зрадникам, котрі пойдут агітувати за шиво, та горівку, купувати людські голоєи!

Вєтавай на ворога люд голодний!

Розвій ся клич німети народной.

А. Вовчук.

ГОЛОС ДО МАЙНЕРІВ.

Товариші майнери гельпері і робітники за лавалком хліба-та заповіщенням свого биту ли, спускаємое в темні глибокі закони. Як кажуть за кавалок хліба і демо підземні глибокі норі ми непевні, чи вийдем наверх або нас з відтам повиносят. Пригляньмоє у Ферніє В. С. Чиж там цю день не ховают якого майнера, а часом і по три і більше. Чому ж у Ферніє з організовані Італьянскі майнері, а коли італьянці захоруює, або это так піба то він сидить вдома, або в шпиталю: хотьби і рік та все таки що пейди компанія платит ему за кожний місяць по \$ 78 т.є. по \$ 3 за кожний день. А чому! Тому цю в італійнів епільна організація. Кількож, як мині відомо покалічило наших русинів— а цю они дістали від компанії.? Нічога!

Коли ми підносили гадку на організацію, то були такі, що нагвалт кричали що соціалізм то не спуктований гріх. Се сьмішна і пуєта поговірка нашими понами затуманеного українця: Чи соціалізм заказує любити Господа Бога? Ні! Соціалізм нікому неперечить і певно цю не буде, аби вірієся Господа а особливо соціалізм поступає

тою дорогою якої вчив сам Спаситель Ісус Христос.

Гляньте на майнери від Франк Альберти. Там Чехи Німці і Українці сильно зорганізовані.

Там в майні чи робить або так по закутках крутиться ся, то все за 8 годин має \$3.00 там компанія не може нічого з робити майнерам! А чому, знов за тяжчу працю в майні Мічел В. К. платять за 8 годин \$2.75 так само Гоємер і Ферніє тому, що нема організації а Юнія дивить ся на те все крізь пальці, а в майнах Льунельрік Альта цю? ! углє стоїть догори „стрій ап” повно диму по ентрах і румах і дим так дуєть, цю годі слова з себе видубити та еще понад головою собі пікою робіши, брили углє покалічать голову, твар, руки і кров каплями тече. Та цю за ту кроваву роботу маєи за 8 годин \$2.50, цю ти видаш для компанії пару тонів углє, цю Компанія продає, тои по \$8.50 а ти за свою працю дістанеш \$2.50 Ну! небудь соціалістом не органіуй ся за себе, цілуй свого гнобите ля в руку най тебе дальше мордує, бо так в чать попи:

Українці майнери! Подумаймо вже раз над собою, придивім ся другим народносєтям, котрі лучше виходять, чи они в організації, чи ми без організації.

Нашим кликом, най буде: Соціалізм.

Ми, повинні запомочи грошем газету „Ч. П.” і не дати зму упасти! Ми, повинні, сєй поклик передавати, з уєт до уєт та вєкода цїнить ся організація! Може в скорі по майнах буде робота. Тож не треба забувати на організацію, бо, в “єдности сила...”

Кожному вільно читати хотьби яку газету: з того чоловік набирає сьвідомети та знаємо цю нам приятель а хто ворог! але часто можна подибати читачів „Місіонара” крий нас Гоєподи! від тих людей поли ріж та в тікай. Они такі перевертні, цю готови ребра подомити; там грозьба та покора. Роби хйба за півдармо і все дай на Боже.

Аж доперва будеш щасливий коли ногами не будеш мїг волочити;

Р. Д. Кравець.

НАСИЛЬСТВО НАД АЙШЛЯНДИКАМИ.

Понад берегом Вінніпегського озера вже перед 25 роками осіли Айшляндики. Вони походять з острова

НСЬ-еника т о ц-ізнці вьера. нводи-нуу ся ізнці-елова-а вас.” нув за бив га-пони-вєля-овладу і беа-дів. В ни і ді-міліона рувати о краю ти Бра-ми По-щив ся арія він новами геретва. яд, ба-нов між мійским двій Га-уєтупи руєн-ціональ-подума-во вибо-біму. ступник цю ті повного ідичів в ратуючи і інтер-поєтано-а вибори цю пока-хоче ци-отоцький, ій?” так ака в очі го наміє-розум і на-виресли е хочуть ідичів! гана сту-р. запах-ЕВОЛЮ-д сподія-Але По-до цю сн-кний.” Те-я взявєя Потоцький сьського, а і за муки за-студе. дів у вє-том. Його гла стер-мук які його на-в і забив його імя